

بررسی تغییرات آمینوترانسفرازها و فسفاتاز قلیائی در حاملین آنتی ژن استرالیائی در جنوب ایران*

دکتر کامبیز منتظمی

دکتر رخشنده ناطق

گلوریا روحانی

زریمن ایزدخواه

صدیقه وافی** *

خلاصه:

مطالعات انجام شده در زمینه انتشار آنتی ژن استرالیائی و تغییرات آنزیمی در حاملین آنتی ژن مزبور در ایران بسیار محدود می باشد. به همین جهت برای مطالعه گسترده تر، اقدام به استفاده از اطلاعات و نمونه های سرم بدست آمده از بررسی های بهداشتی انجام شده توسط دانشکده بهداشت در ایل قشقائی (استان فارس) و استانهای خوزستان و ساحلی گردید.

در این مطالعه از سه منطقه مذکور به ترتیب ۳۳۱۹، ۸۵۳، ۶۹۷ نمونه سرم از نظر HBSAG مورد آزمایش قرار گرفت. در ایل قشقائی ۱۲ نمونه مثبت، در استان خوزستان ۳۲ و در استان ساحلی ۳۸ نمونه مثبت جدا گردید. بدین ترتیب میزان آلودگی در ایل قشقائی ۱/۷۲ درصد و در استان خوزستان ۳/۷۵ درصد و در استان ساحلی ۱۴/۱ درصد بدست آمد. بر روی ۸۲ مورد مثبت بدست آمده در ۳ منطقه اندازه گیری آنزیمهای GPT و GOT و فسفاتاز قلیائی بعمل آمد. هم چنین برای مقایسه نتایج بدست آمده روی همین تعداد نمونه از افراد غیر حامل آنتی ژن آزمایش آنزیمی انجام گرفت. در ۴ نفر از حاملین آنتی ژن استرالیائی GPT و در ۱۴ نفر GOT و در ۲ نفر فسفاتاز قلیائی بیش از حد طبیعی

* این مطالعه با استفاده از اعتبارات دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی انجام گرفته است.

** گروه اکولژی انسانی دانشکده بهداشت دانشگاه تهران.

فزونی داشته است .

مقدمه :

آنتی ژن استرالیایی انتشار جهانی دارد . شیوع آن در جمعیت مناطق استوائی ۱۰ تا ۱۰۰ مرتبه بیشتر از مناطق دیگر میباشد . (۱۳) بررسیهای سرواپید میولژیکی روی گروههای انتخابی نشان داده اند که انتشار آنتی ژن هیاتیت B در افراد بظاهر سالم در امریکای شمالی و اروپای غربی بین ۵/۶ - ۵/۱ درصد بوده و در آفریقا ، جنوب شرقی آسیا و خاور دور بالغ بر ۵ تا ۲۰ درصد میگردد .

در ایران شعاعی و همکاران (۱۶) و فور آنتی ژن سطحی هیاتیت B (HBSAG) را با روش کانتر الکترو فورز (CEP) در اهدا کنندگان حرفه ای خون ۲/۸ درصد ، علاء و همکاران در ۸۵۰۰ داوطلب اهدا خون باروشرا دیو ایمنواسی (RIA) ۳/۳ درصد و در عده های اهدا کننده حرفه ای خون ۶ درصد (۱) ، ناطق و همکاران در طبقه ای نامرغه در تهران ۵/۶ و در کرمانشاه ۶/۳ درصد (۹) و برهان منش در استان فارس در ۴۵ درصد مردان مبتلا به سیروز و در ۱۹ درصد زنان مبتلا به سیروز و نیز در ۱/۳ درصد افراد شاهد گزارش داده اند (۲) .

در برخی از مطالعات انجام شده روی حا ملین بظاهر سالم آنتی ژن استرالیایی وجود ضایعات خفیف تا شدید کبدی را از راه بیوپسی و آزمایش هیستولژیکی و نیز تغییرات فعالیت کبد را از طریق اندازه گیری بعضی از آنزیمهای کبدی خاطر نشان ساخته اند (۷) (۱۵) (۱۹) (۵) .

با در نظر گرفتن میزان نسبتاً بالای حاملین آنتی ژن استرالیایی در مناطق مختلف ایران بررسی امکان وجود ضایعات مخفی کبدی در این افراد امری ضروریست .

به همین مناسبت به اندازه گیری ترانس آمینازها و فسفاتاز قلیایی در افراد حامل که از طریق مطالعات سرواپید میولژیکی مشخص گردیده بودند مبادرت گردید .

مواد و روش مطالعه :

برای اجرای این مطالعه از نمونه های سرم گردآوری شده بطور قرعه از مناطق آبداده (ایل قشقای) ، استان خوزستان و استان ساحلی استفاده گردیده است .

بطور کلی ۶۹۷ نمونه سرم از ایل قشقای ، ۸۵۳ نمونه از استان خوزستان و ۳۳۱۹ نمونه از استان ساحلی از لحاظ شیوع آنتی ژن استرالیایی در واحد ویرولژی دانشکده بهداشت مورد بررسی قرار گرفتند .

نمونه های سرم گردآوری شده تا قبل از آزمایش در برودت ۲۰ - نگهداری شده بودند .

در این بررسی سعی گردید سرم‌ها فقط یکبار ذوب شوند و پس از آن از لحاظ وجود آنتی‌ژن استرالیایی و اندازه‌گیری آنزیمها در موارد مثبت مورد آزمایش قرار گیرند تا اشکال زیادی در میزان آنزیمها ایجاد نشود.

برای تشخیص وجود آنتی‌ژن استرالیایی در نمونه‌های سرم از روش کانترالکتروفورز استفاده گردیده است. در این روش از خاصیت اختلاف حرکت الکتروفورتیکی آنتی‌ژن و آنتی کور مربوط به آن در یک میدان الکتریکی استفاده میشود.

در میدان مزبور این دو بطرف یکدیگر حرکت کرده در محل تلاقی آنها یک رسوب قابل رؤیت بوجود می‌آید. پیدایش رسوب وجود آنتی‌ژن مزبور را در نمونه سرم خاطر نشان میسازد (۱۰).

برای اندازه‌گیری ترانس آمینازها (گلوتامات اکسالو استات ترانس آمیناز یا GOT و گلوتامات پیرووات ترانس آمیناز یا GPT) از روش Reitman و Frankel (۱۲) استفاده شده است.

در روش مزبور اسیدهای ستونیک بادی نیتروفنیل هیدرازین ترکیب شده هیدرازونهای اسیدهای ستونیک را بوجود می‌آورد.

با افزایش هیدروکسید سدیم به محیط عمل رنگ قهوه‌ای حاصله را بروش کلریمتری اندازه میگیرند. برای اندازه‌گیری فسفاتاز قلیایی روش kind و king مورد استفاده قرار گرفت (۸).

در این روش آنزیم بر سوبسترای دی‌سدیم فنیل فسفات اثر کرده فنل آزاد میسازد که در مجاورت معرف ۴ آمینو آنتی پیرین و فری سیانور پتاسیم بطریقه کلریمتری قابل اندازه‌گیری است.

شدت رنگ حاصله بستگی بفعالیت آنزیم موجود در سرم دارد.

نتیجه:

از ۴۸۶۹ نمونه سرم جمع‌آوری شده از مناطق آبادیه (ایل قشقای)، استان خوزستان و استان ساحلی به ترتیب ۱۲ (۱/۷۲ درصد)، ۳۲ (۲/۷۵ درصد) و ۳۸ (۱/۱۴ درصد) مورد مثبت (جمعاً ۸۲ مورد) تشخیص داده شد (جدول شماره ۱۰).

همچنین از ۸۲ فرد حامل آنتی‌ژن استرالیایی در سه منطقه مزبور، در قسمت ساحلی ۲۰ مرد و ۱۸ زن، در ایل قشقای ۷ نفر مرد و ۵ نفر زن و در استان خوزستان ۱۳ نفر مرد و ۱۹ نفر زن بوده‌اند.

ضمناً در ۸۲ فرد سالم از همان گروه‌های سنی که باروش کانترالکتروفورز از نظر آنتی‌ژن استرالیایی منفی بوده‌اند جهت بررسی میزان آنزیمها اندازه‌گیری آنزیم بعمل آمد.

بررسی تغییرات آمینوترانسفرازها و ...

نتایج آزمایش آنزیمها SGOT و SGPT و فسفاتاز قلیائی در حاملین آنتی ژن استرالیائی و نیز افراد سالم در جدول ۲ و تغییرات آنزیمهای مذکور در ۸۲ حامل آنتی ژن استرالیائی در جدول ۳ نشان داده شده است.

جهت تفسیر نتایج، مقادیر طبیعی آنزیمها بشرح زیر در نظر گرفته شده اند:

SGOT ۴۰ تا ۸ واحد رایتمن فرانکل (۱۲) .

SGPT ۵ تا ۳۵ واحد رایتمن فرانکل (۱۲) .

فسفاتاز قلیائی ۳ تا ۱۳ واحد کیندو کینگ (۸) .

جدول ۱- تعداد کل و درصد کل موارد مثبت آنتی ژن استرالیائی در نمونه‌های مطالعه شده در مناطق آباده (ایل قشقائی)، استان خوزستان و ساحلی

نام محل	تعداد نمونه آزمایش شده	تعداد موارد مثبت	درصد
مناطق ساحلی جنوب	۳۳۱۹	۳۸	۱/۱۴
آباده (ایل قشقائی)	۶۹۷	۱۲	۱/۷۲
استان خوزستان	۸۵۳	۳۲	۳/۷۵

جدول ۲- نتیجه آزمایش SGOT و SGPT و فسفاتاز قلیائی در حاملین آنتی ژن استرالیائی و افراد سالم

موارد آزمایش شده	تعداد	افزایش فسفاتاز قلیائی		افزایش GOT		افزایش GPT	
		درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
حاملین آنتی ژن استرالیائی	۸۲	۲۰	۲۴/۴	۱۴	۱۷	۴	۴/۹
افراد سالم	۸۲	۱	۱/۲	۱	۱/۲	۰	۰

درصد	تعداد	نوع آنزیم
۲/۶۵	۳	↑ فسفاتاز ↑ GOT ↑ GPT
۸/۵۳	۷	↑ فسفاتاز ↑ GOT N GTP
۳/۶۵	۳	N فسفاتاز ↑ GOT N GPT
۱۲/۱۹	۱۰	↑ فسفاتاز N GOT N GPT
۱/۲۱	۱	N فسفاتاز ↑ GOT ↑ GPT
۷۰/۷۳	۵۸	N فسفاتاز N GOT N GPT

↑ افزایش

N طبیعی

بحث :

چنانکه در جدول شماره ۱ نمایان است در استان ساحلی از ۳۳۱۹ نمونه سرم آزمایش شده ۳۸ مورد مثبت یعنی ۱/۱۴ درصد افراد حامل آنتی ژن بوده اند. در استان خوزستان از ۸۵۳ نمونه سرم آزمایش شده ۳۲ مورد یعنی ۳/۷۵ درصد مثبت بوده و بالاخره در ایل قشقایی ۱۲ مورد از ۶۹۷ نفر یعنی ۱/۷۲ درصد به آنتی ژن استرالیایی آلودگی داشته اند. مطالعات انجام گرفته در ایران بر روی گروههای مختلف، میزان انتشار آلودگی به آنتی ژن استرالیایی را کمی بیشتر یا کمتر از ۵ - ۱ درصد نشان داده است (۱۴) (۱۶) (۹) (۲) .

در بررسی ما نتایج بدست آمده نشان داد که در ۸۲ حامل آنتی ژن استرالیایی ۱۴ نفر (۱۷ درصد) GOT و ۴ نفر (۹/۴ درصد) GPT و ۲ نفر (۴/۴ درصد) فسفاتاز قلیائی بیش از میزان طبیعی داشته اند (جدول ۲). حدود تغییرات GOT بین ۲ تا ۴ و GOT بین ۲ تا ۵۵ و فسفاتاز قلیائی بین ۲/۲ تا ۳۹ واحد متغیر بوده است. نتایج آزمایش آزمایشی در افراد سالم جز در دو مورد که در یکی فسفاتاز و در دیگری GOT افزایش داشته در حد طبیعی بدست آمد.

بالا بودن تیتراژ بعضی از آنزیمها را در حاملین بظاهر سالم آنتی ژن استرالیایی گزارش داده اند (۵) Ichida و همکارانش ضمن انجام آزمایشهای کبدی روی ۵۷ فرد حامل آنتی ژن استرالیایی SGPT رادر ۱۴/۵ درصد، SGOT رادر ۹ درصد و فسفاتاز قلیائی را در ۲۴/۵ درصد افراد بیشتر از حد طبیعی گزارش داده اند (۶). چنانکه ملاحظه میشود موارد غیر طبیعی SGPT در این مطالعه بیشتر از نتایج بدست آمده در بررسی ما و فسفاتاز قلیائی بطور مشابه بدست آمده است.

فرجام بر روی تعدادی افراد خالکوبی شده در تهران و کرمانشاه مطالعاتی انجام داده است. در این مطالعه نشان داده شد ۷ نفر از کسانی که کمتر از یکسال سابقه خالکوبی داشتند از نظر آنتی ژن استرالیایی مثبت بوده اند. از این عده ۵ نفر سابقه برقان داشتند که در ۴ نفر آنان SGPT نیز بالاتر از حد طبیعی بوده است (۳).

مطالعات سازمان صلیب سرخ کانادا در سالهای ۱۹۷۲ و ۱۹۷۳ بر روی ۶۲۷۷ نفر اهدا کننده خون نشان داد در ۱۲ نفر که حامل آنتی ژن استرالیایی بودند در ۹ نفر آنان بیلیروبین سرم و در ۶ نفر فسفاتاز قلیائی در حد طبیعی بوده است و در بقیه افراد حامل، فزونی آنزیمها SGOT و SGPT و فسفاتاز قلیائی را بطور متوسط یا زیاد گزارش داده اند (۷). گزارشهایی که از آمریکا در دست میباشد نشان میدهند که تعداد زیادی حاملین

آنتی ژن مزبور در چهار اختلالات کبدی میباشند (۱۷)، (۱۱). همچنین در مطالعات انجام شده بوسیله Prince و همکارانش بر روی ۱۴ فرد حامل آنتی ژن استرالیایی مشاهده گردید که ۷ نفر از این عده دچار هپاتیت مزمن پیشرونده و یا سیروز بوده اند. در دو نفر از حاملین مزبور هپاتیت حاد و نیز در همگی آنان افزایش ترانس آمینازها را گزارش داده اند (۱۱). بطور کلی با توجه به بالا بودن میزان ترانس آمینازها و فسفاتاز قلیایی در حاملین آنتی-ژن استرالیایی در بررسی ما و همچنین با در نظر گرفتن گزارشهای متعدد محققان از نقاط مختلف دنیا در مورد آنتی ژن استرالیایی و ارتباط آن با بیماریهای کبدی میتوان گفت افرادی که حامل این آنتی ژن هستند ممکن است دچار یک ضایعه مزمن کبدی گردند (۴)، (۱۸) و بر حسب شدت یا ضعف ضایعه میزان آنزیمهای کبدی کم و بیش تغییر مینمایند و این تغییر بویژه در مورد فسفاتاز قلیایی چنانکه مشاهده گردید محسوس تر میباشد.

در مواردیکه هپاتیت در حاملین آنتی ژن استرالیایی شدت دارد مقدار ترانس آمینازها تا حدود زیادی افزایش مییابند (۷).

بنابراین آنچه گذشت میتوان دریافت که میزان حاملین آنتی ژن استرالیایی در اجتماعات مختلف میبایست مشخص گردد و حاملین مزبور از نظر امکان انتقال بیماری به اطرافیان و نیز بروز اختلالات مختلف از جمله ضایعات مزمن کبدی مورد معاینه و تحت نظر قرار گیرند.

REFERENCES

1. Ala, F. and Farzadegan, H. (1977) Review of viral hepatitis as a public health problem in the WHO region for the Eastern Mediterranean and individual countries. Agenda Item No. 2.2, pp.1-8.
2. Borhanmanesh, F. et al (1976) Occurrence of hepatitis-associated antigen in Fars province. Pahlavi Medical News, Vol.4, No. 3, pp.1 .
۳. فرجام، پروانه (۱۳۵۴) - بررسی آنتی ژن استرالیایی در افراد خالکوبی شده در ایران. پایان نامه دانشکده بهداشت.
4. Franeis, T.I. and Smith, J.A. (1973) Australia antigen in school children in Ibadan, Nigeria J. Trop. Med. Hyg. 76:19-22.
5. Israel, D. and Henry, J.B. (1974) Clinical diagnosis by laboratory methods. 15th ed. W.B. Saunders Co. Philadelphia. pp.822-827, 843-855.

6. Ichida, F. et al (1975) Clinico pathological studies of the liver in asymptomatic carriers of Australia antigen (HBAG). Acta Hepato-Gastroenterol. 22/1:13-21.
7. Jerome, B. et al (1974) Liver diseases in asymptomatic carriers of hepatitis B antigen. Gastroenterology, 66:1020-1028.
8. Kind, P.S.N. and King, E.J. (1954) Estimation of plasma phosphatase by determination of hydrolysed phenol with amino-antipyrine, J. Clin. Path. 7:322.
9. Nategh, R. et al (1975) Incidence of hepatitis B antigen in acute viral hepatitis, professional blood donors and drug addicts. Pahlavi Med. J., 6:561-569.
10. Pesendorfer, F. et al (1970) Immunoelktrophoretischer Nachweis Von, hepatitis associated antigen (Au/SH antigen). Klin. Wschr. 48:58-59.
11. Prince, A.M. et al (1969) The role of serum hepatitis virus in chronic liver disease. Trans. Ass.Amer. Phycns. 82:265-277.
12. Reitman, S. and Frankel, S. (1957) A colorimetric method for the determination of serum glutamic oxaloacetic and glutamic pyruvic transaminases. Clin. Path. 28:56-63.
13. Report of a WHO scientific group (1973) Viral hepatitis type B. Distribution and Prevalence. WHO Techn. Rep. Ser. No. 512, pp.13.
14. Report of a WHO scientific group (1975) Viral hepatitis type B. WHO Techn. Rep. Ser. No. 570, pp.13-14.
15. Sama, S.K. et al (1974) Study of healthy HAA carrier. Indian J. Med. Res. 62:649-654.
16. Shoa'i, I. et al (1973): Haemophilia in Iran. Excerpta Medica. pp.12-15.
17. Singleton, J.W. et al (1971) Liver disease in Australia-antigen positive blood donors. Lancet 2:785-787.
18. Sompone, P. et al (1973) The epidemiology of hepatitis B antigen in a high prevalence area. Am. J. Epid. 97:349-354.
19. Zavate, O. and Iriencescu, A. (1974) Unapparent forms of virus B hepatitis. Proceeding of abstracts VI International Congress of infections and parasitic disease. 113.